

Tuần Báo Vô Vi

21 tháng 3 năm 2021

Số 543

Email: tuanbaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Hướng Tâm
- Thư Từ Lai Vãng
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

- 1) Người tu thiền cần ăn dưỡng sinh không?
- 2) Tiến thân bằng cách nào ?
- 3) Muốn tu thân tề gia thì phải làm sao ?
- 4) Nghiêm luật là sao ?
- 5) Trí tâm phát triển bằng cách nào ?
- 6) Làm sao mới đúng ?
- 7) Làm sao mới được tươi đẹp ?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÕ VI. All rights reserved.

San Jose, 01-06-2003 4: 15 AM 1) Hỏi: Người tu thiền cần ăn dưỡng sinh không? Đáp: Thưa người tu thiền rất cần ăn dưỡng sinh. Kệ : Dưỡng sinh thanh nhẹ tiến thân hoài Khó khổ chơn tu chẳng có sai Tự thức quy hồi chơn thức giác Quy y thanh nhẹ tiến thân hoài.	San Diego, 02-06-2003 5 : 35 AM 2) Hỏi: Tiến thân bằng cách nào ? Đáp: Thưa tiến thân bằng đức tin mãnh liệt. Kệ : Tiến thân mãnh liệt cứ chơn hành Giải tiến phân minh trí vẫn an Trì niệm chơn hành duyên tận độ Hành thông minh cảm trí tâm an.
San Diego, 03-06-2003 7 : 14 AM 3) Hỏi: Muốn tu thân tề gia thì phải làm sao ? Đáp: Thưa muốn tu thân tề gia thì phải giữ nghiêm luật. Kệ : Nghiêm luật hành pháp tự tiến thân Phân minh đời đạo giải phân lân Lui về thực chất chơn hành pháp Giải tiến chơn hồn uyển chuyển phân.	San Diego, 04-06-2003 7 : 07 AM 4) Hỏi: Nghiêm luật là sao ? Đáp: Thực hành đúng giờ giấc. Kệ : Thực hành đúng đắn tự phân minh Uyển chuyển tâm tu đạt pháp trình Pháp lực tràn đầy gieo ý tốt Thành tâm tu luyện tạo hành trình.
San Diego, 05-06-2003 4 : 54 AM 5) Hỏi: Trí tâm phát triển bằng cách nào ? Đáp: Thưa trí tâm phát triển bằng cách sáng suốt. Kệ : Trí tâm phát triển tự minh tâm Thức giác bình tâm uyển chuyển tâm Tự toại quân bình quy một mối Hành thông tự giác đạt siêu âm.	San Diego, 06-06-2003 12 :00 AM 6) Hỏi: Làm sao mới đúng ? Đáp: Thưa thực hành đúng pháp thì mới tiến. Kệ : Chuyên hành đạt thức cứu tâm thân Giải tỏa trước ô uyển chuyển cần Tự cứu chính mình quy một mối Tâm thành tự đạt pháp chơn hành.
San Diego, 07-06-2003 9 : 05 AM 7) Hỏi: Làm sao mới được tươi đẹp ? Đáp: Thưa quân bình thì mới được tươi đẹp. Kệ : Quân bình tự thức tiến thân tu Tự giải uất khí trí chẳng mù Thanh tịnh minh tâm tự sửa tu Quy nguyên thiền giác trí an du.	

PHỤ ÁI MẪU ÁI

Phụ Ái 9 (tiếp theo)

“Khó hành khó tiến cũng vì loạn tâm.”: Tại sao mình còn phải lo cho người khác để làm gì? Làm cho mình khó hành khó tiến, rồi làm cho mình loạn tâm. Nói rằng tôi là người trung thành giữ pháp, nhưng mà chính mình là người động loạn nhứt. Các bạn thấy chưa? Từ hồi nào tới giờ, tôi đã nói rằng cái pháp này chỉ giúp cho người nào tự hành tự tiến mà thôi. Những hành giả muốn tổ chức này kia, đó là tùy ý của họ, cũng phải giữ Soi Hồn, Pháp Luân, Thiền Định. Đó là cái chánh pháp! Ba môn đó không bao giờ dẫn dắt con người tiến tới chỗ sai lầm. Còn người nào muốn lấy đạo tạo đời thì bên Vô Vi không có cơ hội cho họ lấy đạo tạo đời. Bởi vì không chủ trương thờ cúng, không đặt hình nộm, không lập chùa lập miếu, nhưng mà ở trong sự công bằng tình thương.

Như hiện tại Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp này, mọi người chịu nghiên cứu, thực hành thì anh em thấy rằng cái phương pháp này hay. Chúng ta có cơ hội ngồi chung với nhau nghiên cứu trong chu trình tiến hóa, trong lẽ lối thực hành mà mọi người đã đạt được, đã tìm hiểu được. Sau một ngày công phu, một đêm công phu được thanh nhẹ thì công khai nghiên cứu lẫn nhau. Lúc đó, mới là ở trong tình thương quý báu. Như hiện tại chúng ta có một thiền đường là nhà của một người bạn đạo, để có cơ hội ngồi lại nghiên cứu, để thực hiện những sự thương yêu, để xem những người nào còn trần trược và người nào đã đạt được thanh tịnh. Rồi từ đó do ảnh hưởng của đôi bên, dìu dắt lẫn nhau mà thôi. Còn nếu chúng ta không muốn nghe, không muốn hợp. Không sao! Đâu có sự bắt buộc. Đâu phải bắt buộc đến đây nghiên cứu mới là tiến hóa, còn ở nhà tôi không tiến hóa? Nếu tôi có tâm dừng tiến thì ở đâu tôi cũng tiến hóa. Tôi chịu khắc khổ, tự hành tự tu, thì tôi tiến hóa.

Còn thể gian tổ chức này kia, rồi lấy đạo tạo đời, là bày cho họ làm này làm kia trong sự không xứng đáng. Ràng buộc họ vào trong cái rọ, bắt buộc họ. Nếu anh không đến đây là anh phản đạo, cái đó không được. Cái đó bên Vô Vi không bao giờ phô trương và bày họ làm điều đó. Hoàn toàn một trăm

phần trăm tự do, không có đảng phái, không có lệ thuộc bởi ai.

Cho nên, tôi thấy rằng tâm đời luôn luôn có chuyện lợi dụng sái quấy, rồi đâm ra sân si bức tức. Chúng ta phải hiểu, không nên dùng một cái ý chí gì lợi dụng. Nên dùng sự sáng suốt sẵn có của chúng ta để nghe người truyền pháp cho chúng ta rõ. Người truyền pháp đó nhận định bao nhiêu thế kỷ nay con người đang loạn lạc trong sự lợi dụng lẫn nhau mà thôi. Chúng ta phải dứt khoát những điều đó và chúng ta phải đứng thẳng lên để hành tiến. Thấy rõ đường lối của chúng ta có thể dừng tiến trong sự hiểu biết sáng suốt sẵn có của mình. Được một li hành một li. Được một tác hành một tác. Ai muốn trao đổi với mình thì mình trao đổi, còn không muốn trao đổi thì chúng ta cũng phải giữ đó mà tu.

Lúc đó, các bạn đi tới sự công bằng của nội tâm, các bạn mới không bao giờ bị bức tức vì điều này, điều nọ sai lạc. Còn chuyện trao đổi giữa bạn đạo thì chúng ta ý thức rõ rồi. Chúng ta tu được sáng suốt nhẹ nhàng, chúng ta phải lập hạnh bổ thí, trao đổi lẫn nhau. Cũng là lời nói tại sao bữa nay tôi nói anh chị nghe nó nhẹ, rồi ngày mai anh chị nói tôi nghe thấy khoái? Đó là phần nhẹ nhàng, sáng suốt do phần công năng công phu mỗi đêm chúng ta đã đóng góp và tìm hiểu trong chu trình tiến hóa.

Chúng ta tu trong sự công bằng. Cho nên tôi nói ông thầy của các bạn ở trên đầu các bạn. Bây giờ, chúng ta ngồi đàm đạo đây, ai cho sự sáng suốt? Nhờ các bạn hướng thượng, rồi tôi ngồi đây, tôi mới được truyền cảm bởi sự sáng suốt. Sự sáng suốt đó nói ra mọi người thấy, phải nhìn nhận rằng cái đó nên làm, đúng hơn.

Trong tâm mọi người, chúng ta phải đồng đóng góp trong chu trình tiến hóa và thực hành mới mong có sự sáng suốt theo ở bên trên, muốn truyền cảm cho chúng ta và để cho chúng ta có cơ hội thực hành tiến hóa. Chúng ta không có lợi dụng cơ hội này để làm giàu làm có nữa. Bởi vì chúng ta tu trong giải thoát, dứt khoát trong một kiếp động loạn này. Chúng ta lợi dụng của cải làm gì? Sung sướng gì bạn ơi! Chúng ta là người đã giàu có trong kinh

nghiệm đau khổ. Chúng ta đã giàu có trong tiền bạc ở thế gian. Chúng ta đã giàu có trong cơm ăn áo mặc, nhưng mà chúng ta không cần, không tha thiết lắm. Chúng ta đã bỏ mặc ăn chay, là chúng ta đã giảm khinh mọi sự ở nội tâm. Tại sao chúng ta còn nuôi dưỡng sự sân si cạnh tranh lẫn nhau giữa người này, người kia, người nọ. Tôi nói các bạn tu được một mình. Bạn tu, bạn truyền cho mười người cũng đủ rồi. Vì sao phải truyền? Vì nhiều người chưa hiểu được cái pháp này, mà chúng ta đã hiểu được cái pháp này. Chúng ta cảm thấy nhẹ nhàng và đi đúng đường lối hơn, cõi mở hơn, sáng suốt hơn. Chúng ta không muốn đồng loại chúng ta lâm phải cảnh bị lợi dụng trần trược và không lối thoát.

Cho nên, chúng ta nói ra cho người khác. Người nào thích thì họ cứ học đi, tự học tự tiến. Chúng ta có phận sự đóng góp một phần nào đó thôi! Chớ không phải ra đó rồi làm Thầy, làm bá chủ, rồi làm quản lý việc này việc kia trong tư tưởng người ta. Không được! Phải ở trong sự xây dựng cõi mở, sửa mình để ảnh hưởng người khác.

Pháp Lý Vô Vi này là sửa mình để ảnh hưởng người khác, chớ không phải nói tôi tu để quản lý người khác. Không được! Không có việc đó! Trình độ không mua và không bán. Tôi nhắc mãi mãi: trình độ chúng ta không mua và không bán. Các bạn tu thì trình độ các bạn sẽ được tiến. Bạn tiến cao chừng nào, rồi nói tôi trình độ cao, tôi bán cho các anh. Đâu có được! Ai mua mà bán? Các bạn không chịu học khổ, không hành tiến. Làm sao bán cho bạn được? Năn nỉ bạn nghe, năn nỉ bạn hiểu cái chữ đó. Nhiều khi năm ba năm chưa hiểu, thì làm sao bạn mua?

Trình độ của chúng ta trong Vô Vi, không mua không bán, thì không bao giờ bị kẹt, không bao giờ bị lợi dụng. Cho nên, các bạn thương yêu lẫn nhau, xưng danh là bạn đạo. Nhưng mà bạn đạo phải đạo

trong sáng suốt, đạo trong quân bình, không phải đạo mờ ám lợi dụng. Cái đó không có, tôi không chấp nhận. Những người làm sai, thì trong thâm tâm họ, sau khi nghe những lời nói của tôi đây thì họ phải hiểu, phải thấy sự sai lầm của chính họ. Phải sửa mình để tiến, không nên nuôi cái tánh ganh tị lẫn nhau, phải hòa đồng trong thương yêu, sáng suốt mới được.

Chúng ta tu mãi, tu hoài, chớ không phải tu một năm, một tháng như sự dự trù của thế gian được. Chúng ta tu mãi mãi, sửa mãi mãi, tiến mãi mãi. Các bạn không bị thụt lùi, bị dừng chân tại chỗ đâu mà bị người ta lợi dụng. Người truyền pháp nói sai thì một ngày nào đó, bạn tu bạn thức giấc. Bạn thấy rõ sự sai lầm của đối phương rồi, nhưng mà đó là sự chậm trễ của họ, họ phải ráng chịu ở lại. Còn các bạn cương quyết hành thì các bạn vẫn đi. Không ai chặn đứng được con đường tiến hóa của các bạn.

Chúng ta thấy rõ sự công bằng chưa? Khi chúng ta thấy rõ sự công bằng và áp dụng sự công bằng đó để đối xử với mọi tâm linh muốn hướng về họ. Hướng về bề trên, thì chúng ta có phận sự phân tách cho họ thấy rõ pháp này. Cứu cánh của nó là Soi Hồn, Pháp Luân, Thiên Định, quan trọng nhất là ba pháp đó thôi.

Còn xưng danh Cha, xưng danh Phật cũng đều là hướng thượng trong tiến hóa mà thôi. Chớ không có cái gì là trở ngại hết. Vì tâm tư của mọi người còn cố chấp, không chịu hòa đồng để học hỏi cao siêu hơn, lớn rộng hơn, cõi mở hơn. Cho nên ở trong cố chấp và mê loạn đó thôi. Phải cố gắng sửa mình để tu.

Cảm ơn các bạn.

(còn tiếp)

Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên

Hướng Tâm

Kính Thông Báo: Kính xin quý bạn đạo hướng tâm cầu nguyện cho bạn đạo Trần Kim Oanh, từ trần lúc 10 giờ 10 phút ngày 17.3.2021 (nhằm ngày 5 tháng 2 năm Tân Sửu) tại Đài Trung, Đài Loan, hưởng dương 56 tuổi, được siêu thăng tịnh độ.

Bạn đạo Trần Kim Oanh là em bạn đạo Trần Kim Mỹ đang sinh sống tại Bình Dương, Việt Nam. Xin chân thành cảm ơn quý bạn đạo Việt Nam và trên thế giới.

Nam Mô A Di Đà Phật Vạn Vật Thái Bình.

Qua Mục Thư Từ Lai Vãng, bạn đọc có dịp chia sẻ tâm sự thiết tha của người gởi - các đứa con Vô Vi từ khắp Năm Châu; học hỏi và cảm nhận lòng thương yêu, sự hi sinh tận độ vô bờ của người nhận - Thầy Tám, người Thầy, người cha VÔ VI yêu quý Những lá thư gói ghém tâm tình thấm thiết, nhất là từ các bạn Vô Vi đang ở quê nhà xa tít với hoàn cảnh khó khăn, gút mắc từ ĐẠO lẫn ĐỜI, luôn được hồi âm bằng những lời khuyên giải sáng suốt, chân tình, hướng tâm về chân lý vô cùng siêu diệu.

THƯ GỎI THẦY TỪ VIỆT NAM

B H , ngày 03/03/2003

Kính thưa Thầy,

Con tên là NVT. Trước hết con kính chúc Thầy được nhiều sức khỏe để dịu dặt nhơn sinh. Dưới đây con có vài điều thắc mắc kính xin Thầy chỉ dạy cho con :

Điều 1 : Khi con làm Pháp Luân Chiếu Minh hoặc Pháp Luân Thường Chuyển, khi thở ra con đều nghe tiếng cụp cụp của xương sống là tốt, trong một thời gian nữa thì sẽ không còn bệnh đau lưng nữa.

Điều 2 : Còn nhìn bình thường con thấy một điểm sáng nhỏ bằng đầu của cọng chân nhang đốt rồi vậy, phụt sáng lên rồi mất. Con xin Thầy chỉ dạy giùm con.

Con kính chào Thầy

Con,
N V T

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

Sydney, ngày 23/04/2003

T con,

Thầy vui nhận được thư con đề ngày 03/03/2003 được biết Vía của con bắt đầu hội tụ. Khi làm Chiếu Minh hay là Pháp Luân Thường Chuyển thì con bắt đầu thấy sự biến chuyển của ấn chứng và lúc thở ra đều nghe tiếng cụp cụp của xương sống là tốt, trong một thời gian nữa thì sẽ không còn bệnh đau lưng nữa.

Nhìn thấy điểm sáng rồi tan biến mất do hội tụ phần hỏa trong bộ gan. Cần ăn nhiều rau xanh thì sẽ không còn nữa.

Con cần học thuộc lòng 10 điều tâm niệm như sau :

- 1) Nhịn nhục và cần mẫn
- 2) Dứt khoát thất tình lục dục
- 3) Tha thứ và thương yêu
- 4) Nuôi dưỡng tinh thần phục vụ tối đa
- 5) Bỏ thí và vị tha
- 6) Đối đãi thật tâm và lễ độ
- 7) Sống tạm để cứu đời không phải để hưởng thụ
- 8) Giữ tâm thanh tịnh trong mọi trường hợp xảy ra
- 9) Quên mình trì niệm lục tự Di Đà
- 10) Hoà tan trong khổ mưu cầu sớm thức tâm.

Học thuộc lòng 10 điều kể trên rất hữu ích cho cuộc sống hiện tại.

Chúc con vui tiến.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên

Thi Ca của Đức Thầy

Montréal, ngày 7 tháng 9 năm 1992
Thiền Đường Quy Hội Tâm Linh và Sức Khỏe

Quy Hội Tâm Linh rõ tiến trình
Thế gian đen bạc lại càng minh
Tâm giao thanh tịnh tự mình xét
Giải khổ bèn tu pháp pháp xinh.

Pháp xinh hướng độ tâm linh
Khai thông đời đạo do mình dựng xây
Tâm linh sức khỏe vui vầy
Tâm minh óc sáng thân này cảm an
Chung vui huynh đệ bạc bàn
Quý thương Trời Phật khai màn độ tha
Lĩnh tâm thức giác chan hòa
Xem thường tiền bạc thiết tha độ đời
Sống chung đóng góp hợp thời
Vô sanh chơn lý đời đời trong tâm
Cùng chung đóng góp diệu thâm
Tâm đường cứu thế chẳng lầm chẳng sai
Sống chung vũ trụ đêm ngày
Thực hành chơn pháp đổi thay thế tình
Thực thi tâm pháp địa linh
Giải mê phá chấp hành trình quang khai
Trì tâm thanh tịnh tiến hoài
Vô sanh chánh gốc lập đài thanh cao
Cần khôn vũ trụ nhiệm mầu
Cao sâu tâm đạo trước sau dung hòa
Tự mình khai triển thật thà
Gieo trồng ý thiện chan hòa tình thương.

Lương Sĩ Hằng - Vi Kiên

CHUYỆN TIỀN THÂN ĐỨC PHẬT (JĀKATA)
Tập I

Dịch Giả Tỳ Kheo Thích Minh Châu

CHƯƠNG I
4.04 PHẨM KULAVAKA

40. CHUYỆN HỒ THAN LỬA CÂY KEO (Tiền Thân Khadirangara)

Ta thà rơi địa ngục...,

...
Hôm khác, thần nữ ấy đi đến người con trai cả của vị triệu phú và khuyên giáo tương tự. Người con trai cả cũng mắng nàng như trước. Nhưng nàng không dám nói việc này với vị triệu phú.

Do bố thí không ngừng nghỉ, do không kinh doanh, tiền thâu vào ít dần, tài sản vị ấy đi đến khánh tận. Dần dần triệu phú rơi vào cảnh nghèo thiếu, gia sản, áo quần, sàng tọa, thực phẩm không còn được như xưa. Dầu ở trong tình trạng như vậy, ông Cấp Cô Độc vẫn cúng dường chúng Tăng, tuy rằng không thể cúng dường các món tốt đẹp.

Một hôm, sau khi ông Cấp Cô Độc đánh lễ và ngồi xuống, Thế Tôn hỏi:

- Này Gia Chủ, tại nhà ông còn có vật bố thí không?

- Bạch Thế Tôn, thưa có vật bố thí. Đó là cháo tẩm với bột chua để lại từ hôm qua.

Bạch Đạo Sư nói:

- Này Gia chủ, tâm đừng buồn phiền khi bố thí đồ vật thô xấu, khi tâm tốt đẹp thì đồ vật cúng dường chư Phật, Đức Giác Phật, đệ tử chư Phật cũng không trở thành thô xấu. Vì sao? Vì quả dị thực to lớn. Ai có thể làm tâm tốt đẹp, thì vật bố thí không thể thô xấu được. Như vậy ông cần phải hiểu biết.

Và Đức Thế Tôn đọc bài kệ:

Khi tâm được tịnh tín,

*Bố thí không gọi nhỏ,
Cho Như Lai, chư Phật,
Hay cho đệ tử Ngài,
Không có cúng dường nào
Được xem là bé nhỏ.*

Thế Tôn lại nói thêm:

- Này Gia chủ, ông cúng dường món ăn thô xấu, nhưng cúng dường tám bậc Thánh nhân. Trong thời Velama, Ta làm náo động cả Diêm-phù-đề với việc bố thí bảy thứ báu; trong khi đại bố thí, Ta làm chúng tuôn chảy như làm năm con sông trở thành một dòng thác. Nhưng Ta không tìm được ai thọ Ba quy y hay giữ Năm giới. Những người xứng đáng được cúng dường như vậy thật khó kiếm được. Do vậy, khi bố thí cho ta đồ ăn thô xấu, tâm ông chớ buồn phiền.

Sau đó, bậc Đạo Sư nói Kinh Velamaka.

Bấy giờ thần nữ ấy không dám nói với người triệu phú khi vị ấy đang có uy quyền, lại suy nghĩ: “Nay vị triệu phú này gặp tình cảnh khó khăn, có thể nghe theo lời ta”. Nghĩ vậy, nửa đêm, thần nữ vào phòng vị ấy chiếu sáng hào quang, đứng giữa hư không. Vị triệu phú thấy nàng, liền hỏi:

- Ngươi là ai?

- Này đại triệu phú, ta là thần nữ ở cửa gác thứ tư.

- Ngươi đến có việc gì?

- Ta muốn nói lời khuyên ông.

- Vậy hãy nói đi!

- Nay đại triệu phú, ông không nghĩ đến thời sau, không nhìn đến con trai, con gái. Ông đã tiêu phí tài sản cho Giáo pháp của Sa-môn Gotama. Do ông đã phung phí tài sản lâu ngày, do không làm công việc mới, vì Sa-môn Gotama, ông trở thành nghèo thiếu. Sự việc đã như vậy, ông vẫn không từ bỏ Sa-môn Gotama. Hôm nay, các Sa-môn ấy vẫn đi vào nhà ông như trước. Những gì họ đã lấy đi từ ông, không

thể đem về nhà được. Hãy tin chắc là như vậy. Nhưng bắt đầu từ nay trở đi, ông chớ tự mình đi đến Samôn Gotama. Chớ cho phép những đệ tử của Sa-môn vào nhà này nữa. Hãy xoay lưng, không nhìn Samôn Gotama nữa. Hãy tự mình kinh doanh buôn bán và xây dựng lại sản nghiệp.

(còn tiếp)

